

Fr. Dalgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket til Valgets Foretagelse for givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materialesituationen.

Valgt blev: *Jensen-Brobj, From, Harald Nielsen, Ølgaard, Johs. Christiansen, Fr. Dalgaard, Chr. Christiansen, J. Chr. Jensen, Leonhard Hansen, Rasmus Hansen, Kristen Amby, Oda Christensen, Victor Larsen, Leth Mouritzen og Chr. A. Christiansen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Forhandlingen genoptoges.

Fibiger: For nogle Dage siden saa jeg efter i Rigsdagstidende for 25 Aar siden, da jeg holdt min første Tale ved Finanslovbehandlingen her i Rigsdagen for at fremkomme med nogle Ønsker oppe fra min Valgkreds til den da siddende Venstreregering. Jeg fandt da, at jeg bl. a. dengang talte om at fremskynde Bygningen af Hanstholm Havn, og jeg er ved senere Lejligheder her i Rigsdagen vendt tilbage til den samme Sag. Nu er det jo ret mærkeligt, at jeg efter 25 Aars Forløb kan tale om det samme Emne, thi Hanstholm Havn er endnu ikke bygget færdig. Ja, det lyder i Virkeligheden fantastisk, at de skiftende Regeringer endnu ikke har udført det, som Rigsdagen i 1918 vedtog angaaende Vestkysthavnene. Jeg kommer ikke i Dag til Regeringen med et Ønske — der er heller ingen Minister til Stede. Jeg ved for øvrigt ikke, om det er en ny Praksis, der er indført af den nye

Regering, at de ikke agter at være til Stede under Finanslovbehandlingen. Jeg vil i hvert Fald gerne henstille, at det ikke bliver saadan hele Tiden, for saa bliver det noget vanskeligt for Medlemmerne at udtale sig, hvis de vil henvende sig til Regeringen.

Jeg kommer altsaa ikke til Regeringen med noget Ønske, og som jeg siger, vilde det for øvrigt være ret ligegyldigt, da der ingen Ministre er til Stede, men de agter maaske at læse det — saa, nu er Statsministeren kommet til Stede, og jeg vil da gerne spørge, om det er en ny Praksis, at Ministrene ikke agter at være til Stede ved Finanslovsforslagets Behandling —, men jeg kommer med et Krav til Regeringen om, at der nu gøres Alvor af at faa den Havn bygget færdig. I Virkeligheden er det en Skandale af Rang, at det ikke er sket. Jeg har før givet Udtryk for her i Rigsdagen, at det var en national Skandale — og jeg vil gerne gentage det —, at der efter 27 Aars Forløb — saa lang Tid er det siden, at det blev vedtaget her i Rigsdagen at bygge disse Vestkysthavne — ikke er foretaget andet, end at der er bygget en Ydermole.

Jeg tror, at man paa det Tidspunkt var noget betænkelig ved, om det overhovedet kunde lade sig gøre at bygge disse Havne, men Ingeniør Fibiger viste, at der ved Hirtshals kunde bygges en Havn, og denne Ydermole ved Hanstholm, som er den vigtigste og vanskeligste, og som er bygget lige ud i Havet, ser ud til at kunne staa. Jeg spørger nu direkte den højtærede Trafikminister, om Ministeren agter i denne Samling at søge en Bevilling, en betydelig Bevilling, kan jeg godt sige, saaledes at der kan komme Gang i dette Havnebyggeri. Jeg vil foreslaa Ministeren, at man nu træffer Bestemmelse om, paa hvilken Maade Havnen skal fuldføres, for det kan godt være, at der er sket et og andet, saa den kunde bygges paa en noget anden Maade; maaske skal den føres ind i Landet. I hvert Tilfælde vil jeg henstille, at man udbyder Arbejdet i privat Entreprise til et af vore store Ingeniørfirmaer, saa vi hurtigt kunde faa en Løsning paa denne Sag. Fiskerne paa den aabne Kyst venter med Længsel efter, at der kan ske noget deroppe, og der er berettiget Harme over, at denne Sag efter 27 Aars Forløb endnu ikke er løst.

Beboerne paa Hanstholm har i flere Aar været evakueret paa Grund af Krigen og de Fæstningsanlæg, som Tyskerne byggede deroppe. De har levet under meget daarligere Forhold i Barakker eller hos Slægtninge eller i Nabokommuner. De længes efter at komme hjem, og jeg vil gerne her